

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1825--26.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Trier: Af fuldt saa stor Interesse som selve det forelagte Lovforslag ere de Omstændigheder, under hvilke vi i Dag gaa til første Behandling af det. Som det ses af Bemærkningerne til Lovforslaget, skulde ifølge den bestaaende Lovgivning den nuværende Chef for Officerskolen den 19de Oktober d. A. fratræde sin Stilling for at træde tilbage i sit Vaaben; men ikke desto mindre staaer han endnu i dette Øjeblik i Spidsen for Officerskolen. Den højtærede Krigsminister motiverede det ved Forelæggelsen af dette Lovforslag derved, at der jo nu var forelagt et Forslag om en Forandring i Loven; ud fra den Omstændighed agtede han at lade Chefen for Officerskolen forblive i sin Post. Jeg tror, dette er en Opfattelse, hvorimod der fra Rigsdagens, særlig ogsaa fra Folketingets Side maa nedlægges den alvorligste Indsigelse. Det, der er sket, vil i Virkeligheden sige, at den nævnte Post i Øjeblikket er besat uden nogen som helst lovlig Hjemmel, ja i ligefrem Strid med den bestaaende Lovgivning. Konsekvensen af, at man godkendte dette, vilde være, at man lagde det i Administrationens Magt, ved at foranledige Forelæggelse af Lovforslag, der gaa ud paa at forandre bestaaende Love, straks ved Indbringelsen at se bort fra, hvad disse bestaaende Love kræve. Det er tydeligt nok, hvor farligt det vil være paa alle Statens Omraader. Selv om det kan siges, at det, der her er sket, ikke i Realiteten er af nogen særlig ondartet Bestaffenhed, er det dog lige saa godt en Ulovlighed, som om det havde været store omfattende Forhold, der vare blevne behandlede paa lignende Maade. I et Tilfælde som dette er der, forekommer det mig, for en Minister intet andet at gøre end enten i Tide at forelægge et Forslag til Forandring, saaledes at Forandringen kan være forhandlet og vedtaget, og Loven altsaa ændret, inden det kritiske Øjeblik kommer, eller ogsaa at lade den bestaaende Lov, indtil den er forandret ad den eneste Vej, ad hvilken det er muligt at forandre en Lov. Den højtærede Minister har end ikke tænkt sig den Mulighed, som dog aldrig er udelukket, naar man forelægger et Forslag, at det kan blive forkastet. Hvis det bliver Tilfældet, falder dermed jo i alt Fald ogsaa den formentlige Hjemmel, som Forelæggelsen af Lovforslaget skulde have givet Chefens Jungeren ud over 19de Oktober. Og det

forekommer mig ikke givet, at Lovforslaget absolut maa blive vedtaget, saaledes som det er forelagt. De Grunde for det, der ere anførte i Motiverne, ere nemlig af en forbigaaende og personlig Bestaffenhed. Det er forelagt af Hensyn til, at den nuværende Chef for Officerskolen ikke vil kunne vende tilbage til Ingeniørkorpsen, fordi alle Numer i dette Korps' Oberstklasse for Tiden ere besatte, og man altsaa vil være nødsaget til at søge jærlig Bevilling til Løn til Obersten, indtil der maatte blive et ledigt Numer i Oberstklassen; men dette er jo noget ganske øjeblikkeligt og tilfældigt, og det er meget muligt, at man, da man vedtog denne Bestemmelse i Hærløven, havde mere vidtrækkende og principielle Grunde for den. Det er jo muligt, at man, naar man satte en Frist af 10 Aar for Officerens Tilbagetræden til deres Korps, tænkte paa derigennem at vedligeholde Forbindelsen mellem Officererne og den praktiske Tjeneste i Geledet. Det er endvidere muligt, at man ved at sætte en Grænse af 10 Aar for saadanne Læres og Forstanders Anættelse ved Officerskolen, vilde give flere af Hærens Officerer Lejlighed til at høste de Erfaringer, der i disse Stillinger kunne vindes over for Hærens Mandstab, særlig over for de yngre Officerer. Det forekommer mig ikke givet, at et saadant rent personligt Hensyn som det, her foreligger, vil være tilstrækkeligt til at motivere en Ændring i Hærløven; men paa dette Tidspunkt skal jeg ikke udtale mig bestemt om dette Spørgsmaal. Saa meget forekommer mig dog afgjort, at Forslaget maa henvises til et Udvalg, for at disse forskellige Hensyn kunne blive vurderede, inden Tinget strider til en endelig Afgørelse af Sagen. Jeg vil derfor tillade mig, efter at Forhandlingen er sluttet, at stille Forslag om, at et saadant Udvalg nedsættes.

Krigsministeren (C. Thomsen):

Over for det ærede Medlem skal jeg bemærke, at, naar jeg ikke tidligere har gjort noget i denne Sag, er det, fordi jeg ikke godt i Fjor med Sikkerhed kunde forudsæ, hvorledes disse Forhold vilde stille sig i Aar. Det er derfor meget naturligt, at jeg har ventet, og jeg kan ikke sige andet, end at, hvis Tinget ikke billiger, at dette Lovforslag vedtages, at der paa denne Maade sker Forandring i de bestaaende Bestemmelser, saa er den ganske naturlige og simple Vej, der er at gaa, den, at Lovforslaget forkastes, og derved er da dette Spørgsmaal bragt ud af Verden. Det har i øvrigt for mig ikke været Hensyn til de personlige Forhold, der har været det ledende, men Hensynet til, hvad jeg troede